

Leg. 170

Sprawozdanie

Komisji szkolnej o petycji Pauliny Paniczewskiej, wdowy po nauczycielu ludowym o przyznanie jej w drodze łaski pensji wdowiej, jakoteż dodatku na wychowanie czworga nieletnich dzieci.

Wysoki Sejmie!

Szymon Paniczewski rozpoczął służbę w zawodzie nauczycielskim z dniem 1 września 1892. umarł zaś jako stały nauczyciel dnia 14 marca 1900.

Służył zatem lat 7 i 7 miesięcy.

Pozostalej po nim wdowie i czworgu nieletnim dzieciom wymierzyła c. k. Rada szkolna krajowa raskryptem z dnia 21/6 1900. l. 14118 w myśl art. 44. ust. z d. 1/1 1889 odprawę wdowią w kwocie 337 K. 50 gr. i odprawę sierocą w kwocie 168 K. 75 gr. — do stałego bowiem zaopatrzenia w myśl art. 43. wspomnianej ustawy nie mają prawa ani wdowa ani sieroty.

Pozostała wdowa, wprawdzie bez wszelkich środków utrzymania, jako osoba młoda, lat 28, zdolna do pracy, może znaleźć przytułek u rodziców swoich, włościan w Stecowie — lecz w żaden sposób bez pomocy nie może wychować czworo małoletnich dzieci, z których najstarsze 6-ty rok liczy.

Komisja szkolna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Paulinie Paniczewskiej, wdowie po nauczycielu ludowym przyznaje się od 1. stycznia 1901 począwszy dar z łaski na wychowanie czworga małoletnich dzieci w rocznej kwocie 200 K. na tak długo, dopóki najmłodsze dziecko nie ukończy lat 20-tu, lub nie uzyska innego zaopatrzenia“.

Przewodniczący:

Czartoryski.

Sprawozdawca:

E. Michałowski.

